

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 22.12.2005
KOM(2005) 690 v konečném znění

2005/0267 (CNS)

Návrh

RÁMCOVÉHO ROZHODNUTÍ RADY

o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy

(předložený Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1) SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Evropská rada ve dnech 25. a 26. března 2004 v prohlášení týkajícím se boje proti terorismu prohlásila zlepšení kvality výměny informací o odsouzeních v trestním řízení za prioritu a tento svůj postoj znovu potvrdila v Haagském programu, který přijala ve dnech 4. a 5. listopadu 2004. Tyto cíle se projevují v akčním plánu, který s cílem uskutečnit Haagský program společně přijaly Komise a Rada ve dnech 2. a 3. června 2005.

Tento návrh splňuje očekávání, která Rada ve složení ministrů spravedlnosti a vnitra na svém zasedání dne 14. dubna 2005 vyjádřila po zveřejnění Bílé knihy o výměně informací o odsouzeních v trestním řízení a o jejich účinku v Evropské unii v lednu 2005 a po diskusi o dalším směřování, jež na základě bílé knihy proběhla.

- **Obecné souvislosti**

Členské státy si v současné době vyměňují informace o odsouzeních v trestních věcech prostřednictvím nástrojů stanovených Evropskou úmluvou o vzájemné pomoci ve věcech trestních z roku 1959 (úmluva Rady Evropy, dále jen „Úmluva z roku 1959“). Tyto nástroje vykazují určité nedostatky ve fungování, jež byly v bílé knize analyzovány. Z toho vyplývá, že vnitrostátní soudy často vynesou rozsudky pouze s přihlédnutím k evidenci rejstříku trestů jejich vlastního státu a zcela pomíjejí případná odsouzení v jiných členských státech.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Dne 13. října 2004 přijala Komise první návrh rozhodnutí Rady o výměně informací z rejstříku trestů, jenž měl krátkodobě zlepšit mechanismy úmluvy z roku 1959, a to zejména zkrácením lhůt pro předávání (Rada návrh přijala dne 21. listopadu 2005). Zásadně je však nemění a je pouze první, částečnou reakcí na jejich nedostatky. Tímto návrhem, který začleňuje přínosy uvedeného rozhodnutí, se zamýšlí důkladně reformovat tyto mechanismy s cílem zaručit, že členský stát je schopen řádně a vyčerpávajícím způsobem odpovědět na požadavky, jež mu jsou zaslány ohledně jeho státních příslušníků.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

V návrhu jsou dodržena základní práva. Obsahuje celou řadu ustanovení, jež mají zajistit vysoký a vyhovující stupeň ochrany osobních údajů, které odsuzující členský stát předává členskému státu, jehož je odsouzený občanem. Sjednocuje a doplňuje ustanovení rozhodnutí ze dne 21. listopadu 2005, podle nichž je dožadující členský stát omezen ve využívání informací, které mu byly na základě žádosti předány (článek 9). Stanoví rovněž zvláštní pravidla, podle nichž má členský stát, jehož je odsouzený občanem, opětovně předávat informace, které mu byly předány odsuzujícím členským státem, přičemž bude rozlišovat mezi žádostmi zaslányými v rámci trestního řízení a ostatními žádostmi (článek 7). Pokud se žádost nevztahuje na trestní řízení, pouze odsuzující členský stát bude moci určit, zda na základě účelu žádosti mohou být

předány všechny informace týkající se odsouzení v trestním řízení. Členský stát, jehož je odsouzený občanem, u odsuzujícího členského státu ověří, zda, a případně do jaké míry, může předat takové informace dožadujícímu členskému státu. Stejně zásady se použijí v případě, kdy žádost na základě článku 13 úmluvy z roku 1959 podá třetí země, aby se zamezilo tomu, že členský stát, jehož je odsouzený občanem, by jí předal více informací než členskému státu.

2) KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace zúčastněných stran**

K těmto otázkám proběhly rozsáhlé konzultace a bylo získáno mnoho odborných posudků:

1) v letech 2001 a 2002 byly provedeny dvě studie o rejstříku trestů (Institute of Advanced Legal Studies (ISLA) - Falcone Programme (2000/FAL/168) a Institute for International Research on Criminal Policy (IRCP) - Grotius Programme (2001/GRP/024).

2) v dubnu 2004 byly členskými státy zaslány podrobné dotazníky týkající se jejich rejstříků trestů. Odpovědi byly shromážděny a analyzovány v bílé knize.

3) odborníci z členských států, kteří jsou odpovědní za vnitrostátní rejstříky trestů, a odpovědná ministerstva byli důkladně konzultováni. Poskytli odpovědi do dotazníků a účastnili se vícero schůzek odborníků (které se konaly mj. ve dnech 27. a 28. září 2004 a 14. a 15. března 2005). Rada posoudila možnosti, které Komise dne 14. dubna navrhla.

- **Získání a využití odborných posudků**

Externí odborné posudky nebyly nezbytné.

- **Posouzení dopadů**

Nepoužije se

3) PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Při zasedání Rady dne 14. dubna 2005 se členské státy vyslovily pro zachování stávající zásady, kdy každý členský stát shromažďuje informace o odsouzeních v trestním řízení, která byla vynesena proti jejich státnímu příslušníku v členském státě, jehož je občanem. Takové řešení je však vhodné pouze v případě státních příslušníků členských států, nikoli pokud se jedná o státní příslušníky třetích států, kteří byli odsouzeni na území Evropské unie, (nebo o osoby, jejichž státní příslušnost není známa). V případě osob, jejichž státní příslušnost není známa, se členské státy vyslovily pro vytvoření rejstříku odsouzených osob, který bude obsahovat pouze údaje umožňující určit jejich totožnost, aby bylo snadné určit, v jakém státě byly odsouzeny. Komise ve své bílé knize doporučovala vytvoření rejstříku, v němž by byli registrováni jak státní příslušníci členských států, tak státní příslušníci třetích zemí.

Tento návrh se týká zejména prvního z výše uvedených aspektů a jeho cílem je zaručit, aby členský stát, jehož je odsouzený občanem, byl schopen podat řádnou a vyčerpávající odpověď na žádosti, které mu budou zaslány v souvislosti se trestní minulostí jeho státních příslušníků.

Stanoví rovněž rámec, díky němuž bude možné vytvořit a rozpracovat počítačový systém výměny informací o odsouzeních v trestním řízení, jenž se bude opírat o využívání „standardního evropského formátu“ umožňujícího vyměňovat si tyto informace v jednotné a elektronické podobě, která bude pro automatizovaná zařízení snadno čitelná.

- **Právní základ**

Právním základem tohoto návrhu je článek 31 Smlouvy o Evropské unii ve znění Niceské smlouvy, který upravuje společný postup v oblasti soudní spolupráce v trestních věcech, a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy.

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se použije v případě, kdy se návrh netýká oblasti spadající do výlučné pravomoci Společenství.

Cílem je v rámci Evropské unie zlepšit kvalitu výměny informací o odsouzeních v trestním řízení, jež je v současné době upravena Úmluvou z roku 1959. To předpokládá, že členské státy splní celou řadu povinností, jež mají zaručit, aby členský stát, jehož je odsouzený občanem, mohl podat vyčerpávající odpověď na žádosti, které mu jsou v souvislosti s trestní minulostí odsouzeného zaslány, což vyžaduje společný postup na úrovni Evropské unie. Bude naopak na každém členském státu, aby určil, jakým způsobem tyto podmínky nejlépe splní (například určením, v jakém stadiu řízení má být zjištěna státní příslušnost odsouzeného nebo jakým způsobem se budou uchovávat předané informace).

Návrh je tudíž v souladu se zásadou subsidiarity.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, neboť pravidla pro úpravu a obsah výměny informací, se omezují pouze na míru, která je pro dosažení výše popsanych cílů nezbytná. Například:

– stanoví, že v rozhodnutích o odsouzení zaznamenaných do vnitrostátního rejstříku trestů musí být uvedena státní příslušnost odsouzeného, pokud se jedná o státního příslušníka členského státu. Bez této informace nelze na základě vnitrostátního trestního rejstříku informovat členský stát, jehož je odsouzený občanem, o odsouzeních vynesených proti jeho státním příslušníkům. Na členských státech však ponechává rozhodnutí, v jakém stadiu řízení a v jaké podobě má být tato informace získána.

– přejímá zásadu povinného předání informací členskému státu, jehož je odsouzený občanem, která je uvedena v článku 22, a ruší zproštění od povinnosti oznámení, které je stanoveno v případech, kdy má osoba rovněž státní příslušnost státu, v němž k odsouzení došlo. Zrušení této výjimky, díky němuž bude možné se obrátit na jakýkoli

– ukládá povinnost uchovávat informace předané státu, jehož je odsouzený občanem, ale každý členský stát sám určí, jakým způsobem se budou tyto údaje uchovávat.

Sbližování právních předpisů, které tento návrh přináší, je důsledně omezeno pouze na takovou míru, která zaručí, aby členský stát, jehož je odsouzený občanem, byl schopen podat řádnou, vyčerpávající a srozumitelnou odpověď na žádosti, které mu budou v souvislosti se trestní minulostí zaslány. Pokud vyloučíme vytvoření částečně centralizovaného systému, jak měla Komise ve své bílé knize v úmyslu, je pro uskutečnění tohoto cíle nezbytné, aby byly definovány obě výše uvedené kategorie povinností a aby byl zaveden elektronický systém výměny informací, který se bude zakládat na standardním evropském formátu. Náklady, které z toho mohou pro vnitrostátní správní orgány vzejít, budou tudíž úměrné sledovaným cílům.

Navrhované opatření vyžaduje sblížení některých vnitrostátních pravidel pro úpravu a obsah rejstříků trestů, a proto je nutné přijmout rámcové rozhodnutí. Vzhledem k nedostatkům stávajících mechanismů a jejich důsledkům je takové opatření nezbytné.

Dopad na rozpočet, který vyplýne z postupu projednávání ve výborech, jenž bude rozhodnutím zaveden, je jediným dopadem návrhu na rozpočet. Na rozhodnutí, která budou přijata podle tohoto postupu a která by mohla mít dopad na rozpočet, se bude vztahovat rámcový program „Základní práva a spravedlnost“.

Návrh zjednodušuje právni rámec, neboť zapracovává první řadu zlepšení, která stávajícím mechanismům výměny informací přineslo rozhodnutí ze dne 21. listopadu 2005, jež se návrhem zrušuje.

Přijetí návrhu s sebou přinese zrušení některých právních předpisů. Nahrazuje článek 22 Úmluvy z roku 1959, pokud jde o vztahy mezi členskými státy, a zrušuje rozhodnutí ze dne 21. listopadu 2005, jehož příslušná ustanovení zapracovává.

V návrhu je zahrnuto přepracování platných právních předpisů.

- **Podrobné vysvětlení návrhu po kapitolách či člancích**

Tento oddíl nabízí stručný rozbor hlavních článků návrhu, které nejsou přejaty z rozhodnutí ze dne 21. listopadu 2005 a které ještě nebyly popsány.

Článek 2 - Definice

Definice pojmů „rejstřík trestů“ a „odsouzení“ odpovídají definicím, které jsou uvedeny v návrhu rámcového rozhodnutí o zohlednění rozhodnutí o odsouzení mezi členskými státy Evropské unie při novém trestním řízení, které Komise přijala dne 17. března 2005 (KOM (2005)91). Definice „odsouzení“ je v souladu s obvyklou oblastí působnosti vzájemné soudní pomoci a obsahuje rozhodnutí smíšené, správní a trestní povahy, která v některých členských státech existují, zejména s cílem zahrnout některé dopravní přestupky, v jejichž případech je znalost trestní minulosti zvláště užitečná. Jinak by zvolená definice měla být záměrně restriktivní, aby se vztahovala pouze na odsouzení v užším smyslu, tzn. pouze na pravomocná rozhodnutí trestních soudů (nebo která by soudy bývaly mohly vydat, pokud jde o porušení zákona „ve správních/trestních věcech“) a jež mohou být ve všech členských státech považována za odsouzení. Zvolenou definicí nebudou dotčeny definice, které budou přijaty v rámci prací v oblasti zásady „ne bis in idem“.

„Rejstřík trestů“ je vnitrostátní rejstřík, do jehož evidence se zaznamenávají tato odsouzení. Některé státy mohou mít více těchto rejstříků.

článek 4 – Povinnosti odsuzujícího členského státu

Viz oddíl 3 (zejména výrazy „subsidiarita“ a „proporcionalita“). Je třeba poznamenat, že odstavec 5 přejímá ustanovení článku 4 dodatkového protokolu ze dne 17. března 1978 k Úmluvě z roku 1959.

Článek 5 – Povinnosti členského státu, jehož je odsouzený občanem

Tento článek stanoví povinnost uchovávat a aktualizovat předané informace. Upřesňuje, že změny a zrušení, ke kterým došlo v odsuzujícím členském státu, se musí projevit v členském státě, jehož je odsouzený občanem, a tento členský stát je povinen používat pouze aktualizované informace. Na základě těchto pravidel lze s odsouzeným jednat méně příznivě pouze tehdy, pokud příslušné odsouzení vynesl vnitrostátní soud. Pokud by například v souvislosti s pravidly na vnitrostátní úrovni, kterými se řídí záznamy do vnitrostátního rejstříku trestů, došlo k vymazání záznamu o odsouzení v případě odsouzení na vnitrostátní úrovni, členský stát, v němž má odsouzený bydliště, nebude již moci použít tyto informace v rámci řízení na vnitrostátní úrovni (naopak bude muset být schopen je vždy na žádost jiného členského státu předat). Tato zásada již byla částečně obsažena v článku 6 návrhu rámcového rozhodnutí o zohlednění rozhodnutí o odsouzení, které bylo přijato před zasedáním Rady dne 14. dubna 2005 a bude muset být odpovídajícím způsobem změněno.

Článek 7 – Odpověď na žádost o informace o odsouzeních

Tento článek obsahuje ustanovení, jež mají zajistit vysoký a vyhovující stupeň ochrany osobních údajů, které odsuzující členský stát předává členskému státu, jehož je odsouzený občanem (viz kolonka oddílu 1 věnovaná základním právům). Ustanovení čl. 7 odst. 1 rozlišuje mezi informacemi předanými před a po vstupu v platnost rámcového rozhodnutí s cílem ozřejmit, že povinnost uchovávat a aktualizovat

informace stanovená v čl. 5 odst. 1 a 2 se nepoužije na informace předané poté, co rámcové rozhodnutí vstoupilo v platnost.

Článek 9 - Podmínky použití osobních údajů

Odstavce 1, 2 a 5 jsou převzaty z rozhodnutí ze dne 21. listopadu 2005. Odstavec 3 zmírňuje zásadu stanovenou v odstavcích 1 a 2 tím, že v omezené míře umožní opětovné využití informací předaných s cílem předejít bezprostřednímu a vážnému nebezpečí pro bezpečnost veřejnosti.

Články 11 až 13 – formát a postup projednávání ve výborech

Prospěch ze zlepšení oběhu informací o odsouzeních v trestním řízení je omezený, pokud tyto informace nejsou členskému státu, který je obdrží, srozumitelné. Ke zlepšení vzájemné srozumitelnosti přispívá vytvoření „standardního evropského formátu“, který umožní vyměňovat si informace v jednotné a elektronické podobě, která bude pro automatizovaná zařízení snadno čitelná. V tomto rámcovém rozhodnutí se předpokládá zřízení výboru, který bude Komisi nápomocen při vymezení a rozpracování tohoto mechanismu výměny informací.

Článek 14 - Vztahy k jiným právním nástrojům

Návrh doplňuje článek 13 Úmluvy z roku 1959. Nenahrazuje možnost, kterou mají k dispozici soudní orgány podle čl. 6 odst. 1 Úmluvy ze dne 29. května 2000 o vzájemné soudní pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, předávat si přímo informace týkající se rejstříku trestů.

Naopak nahrazuje článek 22 Úmluvy z roku 1959, pokud jde o vztahy mezi členskými státy, a zrušuje rozhodnutí ze dne 21. listopadu 2005, jehož příslušná ustanovení zapracovává.

Návrh

RÁMCOVÉHO ROZHODNUTÍ RADY

o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 31 a čl. 34 odst. 2 písmeno b) této smlouvy, s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si dala za cíl nabídnout občanům vysokou úroveň ochrany v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Tento cíl předpokládá, že si příslušné orgány členských států budou vyměňovat informace o odsouzeních v trestním řízení osob, které pobývají na území členských států.
- (2) V souladu se závěry zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 přijala Rada dne 29. listopadu 2000 program opatření určených k provádění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v trestních věcech³. Toto rámcové rozhodnutí přispívá k dosažení cílů stanovených opatřeními 3 programu, které navrhuje zavedení vzorového modelu žádosti o trestní minulost přeloženého do jednotlivých jazyků Evropské unie, který vychází z modelu vypracovaného v rámci schengenských dohod.
- (3) Závěrečná zpráva o prvním hodnotícím období věnovaná vzájemné soudní pomoci v trestních věcech⁴ vyzývala členské státy ke zjednodušení postupů předávání dokladů mezi státy tím, že se případně použijí vzorové formuláře, aby soudní pomoc byla zjednodušena.
- (4) Evropská rada ve dnech 25. a 26. března 2004 v prohlášení týkajícím se boje proti terorismu prohlásila zlepšení kvality výměny informací o odsouzeních v trestním řízení za prioritu a tento svůj postoj znovu potvrdila v Haagském programu⁵, který přijala ve dnech 4. a 5. listopadu 2004 a který doporučuje zintenzivnění výměny informací o odsouzeních a ztrátě práv obsažených ve vnitrostátních rejstřících trestů. Tyto cíle se projevují v akčním plánu, který s cílem uskutečnit Haagský program společně přijaly Komise a Rada ve dnech 2. a 3. června 2005.

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

³ Úř. věst. C 12, 15.01.2001, s. 10.

⁴ Úř. věst. C 216, 1.8.2001, s. 14.

⁵ Úř. věst. C 53, 3.3.2005, s.1.

- (5) Tento návrh rámcového rozhodnutí splňuje očekávání, která Rada ve složení ministrů spravedlnosti a vnitra na svém zasedání dne 14. dubna 2005 vyjádřila po zveřejnění Bílé knihy o výměně informací o odsouzeních v trestních věcech a o jejich účinku v Evropské unii⁶ a po diskusi o dalším směřování, jež na základě bílé knihy proběhla. Jeho cílem je zejména zlepšení výměny informací o odsouzeních v trestních věcech, která byla vynesena proti občanům Evropské unie. V oblasti přístupu k informacím o odsouzeních vynesených na území Evropské unie proti státním příslušníkům třetích zemí nebo proti osobám, jejichž státní příslušnost není známa, vyvstávají zvláštní problémy a tímto tématem se budou zabývat další návrhy.
- (6) Informace o odsouzeních vynesených v ostatních členských státech jsou v současné době upraveny články 13 a 22 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959⁷; pomalost v jejich předávání však již neodpovídá požadavkům soudní spolupráce v prostoru, jakým je Evropská unie.
- (7) Toto rámcové rozhodnutí má nahradit ustanovení článku 22 úmluvy. Kromě povinností odsuzujícího členského státu členskému státu, jehož je odsouzený občanem, předávat informace o odsouzeních vynesených proti vlastním státním příslušníkům – povinnosti, které rámcové rozhodnutí přejímá a upřesňuje – je vhodné pro členský stát, jehož je odsouzený občanem, zavést povinnost uchovávat tyto informace s cílem zajistit, aby byl schopen uceleně odpovědět na žádosti o informace, které mu jiné členské státy zašlou.
- (8) Tímto rámcovým rozhodnutím týkajícím se žádostí o informace z rejstříku trestů nesmí být dotčena možnost, podle které si mohou soudní orgány přímo předávat informace z rejstříku trestů v souladu s čl. 6 odst. 1 Úmluvy ze dne 29. května 2000 o vzájemné soudní pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie stanovené aktem Rady dne 29. května 2000⁸.
- (9) Pokud členské státy nebudou schopny zohlednit předávané informace, zlepšení v oběhu informací o odsouzeních v trestním řízení nebude tak užitečné. Rada přijala dne XXX rámcové rozhodnutí o zohlednění rozhodnutí o odsouzení mezi členskými státy Evropské unie při novém trestním řízení⁹.
- (10) Osobní údaje, které se při provádění tohoto rámcového rozhodnutí zpracovávají, jsou chráněny v souladu s ustanoveními rámcového rozhodnutí XXX o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a soudní spolupráce v trestních věcech¹⁰. Toto rámcové rozhodnutí kromě jiného sjednocuje ustanovení rozhodnutí ze dne 21. listopadu 2005 o výměně informací z rejstříku trestů¹¹, podle nichž je dožadující členský stát omezen ve využívání informací, které mu byly na základě žádosti předány. Doplnuje je tím, že stanoví rovněž zvláštní pravidla, podle nichž má členský stát, jehož je odsouzený občanem, opětovně předávat informace o odsouzeních v trestním řízení, které mu byly předány odsuzujícím členským státem.

⁶ KOM(2005) 10.

⁷ Rada Evropy, řada Evropských smluv č. 30.

⁸ Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 3.

⁹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

¹⁰ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

¹¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

- (11) V souladu s doporučením Rady Evropy č. R (84) 10 o rejstříku trestů a o rehabilitaci odsouzených je cílem zavedení rejstříku trestů zejména informovat orgány odpovědné za systém trestního soudnictví o trestní minulosti osoby podléhající pravomoci soudu, aby byl usnadněn individuální přístup k přijímanému rozhodnutí. Jakékoli jiné užití rejstříku trestů, které by mohlo ohrozit vyhlídky na opětovné začlenění odsouzeného do společnosti, musí být co možná nejvíce omezeno; použití informací předaných podle tohoto rámcového rozhodnutí k jiným účelům než v rámci trestních řízení může být omezeno v souladu s vnitrostátními právními předpisy dožádaného státu i dožadujícího státu.
- (12) Prospěch ze zlepšení oběhu informací o odsouzených v trestním řízení je omezený, pokud tyto informace nejsou členskému státu, který je obdrží, srozumitelné. Ke zlepšení vzájemné srozumitelnosti přispívá vytvoření „standardního evropského formátu“, který umožní vyměňovat si informace v jednotné a elektronické podobě, která bude pro automatizovaná zařízení snadno čitelná. Je třeba stanovit nezbytná opatření pro provádění mechanismu výměny informací, který toto rámcové rozhodnutí stanoví regulativním postupem podle článku 13 tohoto rámcového rozhodnutí.
- (13) Toto rámcové rozhodnutí dbá základních práv a dodržuje zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (14) Toto rozhodnutí dodržuje zásadu subsidiarity, jak je uvedena v článku 2 Smlouvy o Evropské unii a v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství, neboť zlepšení mechanismů předávání informací o odsouzených mezi členskými státy nemůže být uskutečněno uspokojivě členskými státy jednajícími jednostranně a předpokládá společný postup na úrovni Evropské unie. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou ve výše uvedeném článku toto rámcové rozhodnutí nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1 Cíl

Cílem tohoto rámcového rozhodnutí je:

- a) stanovit způsob, jakým členský stát, v němž je vyneseno odsouzení proti státnímu příslušníkovi jiného členského státu (dále jen „odsuzující členský stát“), toto odsouzení předá členskému státu, jehož je odsouzený občanem (dále jen „členský stát, jehož je odsouzený občanem“);
- b) členskému státu, jehož je odsouzený občanem, vymezit podmínky uchovávání těchto informací a upřesnit metody, jimiž se tento stát musí řídit ve svých odpovědích na žádost o informace z rejstříku trestů;
- c) stanovit rámec, který umožní vytvořit a rozvíjet počítačový systém výměny informací o odsouzeních v trestním řízení mezi členskými státy.

Článek 2 Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

- a) „odsouzením“: každé pravomocné rozhodnutí trestního soudu nebo správního orgánu, proti jejichž rozhodnutí může být u příslušného soudního orgánu podán opravný prostředek, zejména v oblasti trestního práva, který uznal vinnými osoby trestnými činy, nebo činy, které jsou trestné podle vnitrostátního práva jako porušení právních předpisů.
- b) „rejstříkem trestů“: vnitrostátní rejstřík, nebo vnitrostátní rejstříky, do jejichž evidence se zaznamenávají odsouzení v souladu s vnitrostátním právem.

Článek 3 Ústřední orgán

- 1. Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí určí každý členský stát ústřední orgán. Pro sdělování informací podle článku 4 a pro odpovědi na žádosti uvedené v článcích 6 a 7 mohou však členské státy určit jeden nebo více ústředních orgánů.
- 2. Každý členský stát uvědomí generální sekretariát Rady a Komisi o určeném orgánu nebo určených orgánech podle odstavce 1. Generální sekretariát Rady oznámí tuto informaci členským státům a Eurojustu.

Článek 4 Povinnosti odsuzujícího členského státu

- 1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby u každého odsouzení vyneseno na jeho území byla při zaznamenávání do vnitrostátního rejstříku trestů uvedena státní příslušnost odsouzeného, pokud se jedná o státního příslušníka členského státu.

2. Každý ústřední orgán co nejdříve informuje ústřední orgány ostatních členských států o odsouzeních v trestním řízení vynesených na jeho území proti státním příslušníkům uvedených členských států, která jsou zaznamenána v rejstříku trestů.

Pokud je zúčastněnou stranou státní příslušník více členských států, informace se předají každému z těchto členských států, a to i v případě, kdy je odsouzený státním příslušníkem členského státu, na jehož území byl odsouzen.

3. Při předávání informací týkajících se rozhodnutí o odsouzení se rovněž uvede, na jak dlouho je záznam o odsouzení v rejstříku odsuzujícího členského státu veden, jak vyplývá z vnitrostátních právních předpisů odsuzujícího členského státu v době, kdy se odsouzení sděluje členskému státu, jehož je odsouzený občanem.
4. Ústřední orgán odsuzujícího členského státu neprodleně sdělí ústřednímu orgánu členského státu, jehož je odsouzený občanem, následná opatření přijatá podle vnitrostátních právních předpisů odsuzujícího členského státu, na jejichž základě se změnil nebo odstraní určité informace v rejstříku trestů, včetně změny doby, po kterou se informace uchovávají.
5. Členský stát, který poskytl informace ve smyslu odstavců 2 až 4, dodá členskému státu, který jej o to požádá, kopie rozsudků (a příslušných opatření), jakož i všechny další související informace, aby mohl posoudit, zda je nezbytné přijmout opatření na vnitrostátní úrovni.

Článek 5 Povinnosti členského státu, jehož je odsouzený občanem

1. Ústřední orgán členského státu, jehož je odsouzený občanem, uchová všechny informace, jež byly předány podle článku 4, aby je v souladu s článkem 7 mohl dále předávat.
2. Je-li záznam v odsuzujícím členském státě změněn nebo vymazán, musí členský stát, jehož je odsouzený občanem, učinit stejnou změnu nebo výmaz v informacích obdržených podle článku 4.
3. Členský stát, jehož je odsouzený občanem, může využívat pouze informací, které byly v souladu s odstavcem 2 aktualizovány. V žádném případě není možné, aby se na základě povinnosti podle odstavce 2 při řízení na vnitrostátní úrovni s dotyčnou osobou jednalo hůře, než kdyby bylo k odsouzení došlo na vnitrostátní úrovni.

Článek 6 Žádost o informace o odsouzeních

1. Pokud se žádají informace uvedené ve vnitrostátním rejstříku trestů členského státu, může ústřední orgán v souladu s vnitrostátními právními předpisy zaslat ústřednímu orgánu jiného členského státu žádost o výpisy z rejstříku trestů a o informace, které se k němu vztahují.
2. Pokud určitá osoba žádá o informace ze svého rejstříku trestů, může ústřední orgán členského státu, v němž je žádost podána, v souladu s vnitrostátními právními předpisy zaslat ústřednímu orgánu jiného členského státu žádost o výpis z rejstříku

trestů a o informace, které se k němu vztahují, pokud žadatel je nebo byl státním příslušníkem dožadujícího nebo dožádaného členského státu nebo v něm měl či má bydliště.

3. Ústřední orgány členského státu zasílají žádosti o informace prostřednictvím formuláře, který je uveden v příloze.

Článek 7 Odpověď na žádost o informace o odsouzeních

1. Pokud je v rámci trestního řízení žádost o informace z rejstříku trestů zaslána v souladu s článkem 6 ústřednímu orgánu členského státu, jehož je odsouzený občanem, předá tento ústřední orgán ústřednímu orgánu dožadujícího státu informace o:
 - a) odsouzeních na vnitrostátní úrovni;
 - b) odsouzeních vynesených v jiných členských státech, přičemž informace o těchto odsouzeních byly předány po provedení tohoto rámcového rozhodnutí podle článku 4 a uchovány v souladu s čl. 5 odst. 1 a 2;
 - c) odsouzeních vynesených v jiných členských státech; přičemž informace o těchto odsouzeních byly předány před provedením tohoto rámcového rozhodnutí;
 - d) odsouzeních vynesených ve třetích zemích, která mu byla sdělena.
2. Pokud je ústřednímu orgánu členského státu, jehož je odsouzený občanem, v souladu s článkem 6 zaslána žádost o informace z rejstříku trestů k jiným účelům než pro trestní řízení, tento ústřední orgán na ni odpoví v souladu s právními předpisy pro odsouzení na vnitrostátní úrovni a pro odsouzení vynesená v třetích zemích, jež mu byla sdělena.

Ústřední orgán členského státu, jehož je odsouzený občanem, neprodleně ověří u ústředního orgánu odsuzujícího členského státu, zda a do jaké míry mohou být informace o odsouzeních vynesených v odsuzujícím členském státě, jež mu byly předány, předány ústřednímu orgánu dožadujícího členského státu.

Ústřední orgán odsuzujícího členského státu odpoví ústřednímu orgánu členského státu, jehož je odsouzený občanem, v takové lhůtě, aby členský stát, jehož je odsouzený občanem, mohl dodržet lhůtu na odpověď stanovené v článku 8.

Ústřední orgán členského státu, jehož je odsouzený občanem, zároveň předá ústřednímu orgánu dožadujícího členského státu informace o odsouzeních na vnitrostátní úrovni, o odsouzeních vynesených ve třetích zemích a o odsouzeních vynesených v jiném členském státě.

3. Pokud ústřednímu orgánu členského státu, jehož je odsouzený občanem, v souladu s článkem 13 Evropské úmluvy z roku 1959 o vzájemné pomoci ve věcech trestních, zašle třetí země žádost o informace z rejstříku trestů, členský stát, jehož je odsouzený občanem, na ni odpoví v souladu s právními předpisy pro odsouzení na vnitrostátní úrovni a pro odsouzení vynesená v třetích zemích, jež mu byla sdělena.

Dříve než členský stát, jehož je odsouzený občanem, sdělí v souladu s článkem 13 Evropské úmluvy z roku 1959 o vzájemné pomoci ve věcech trestních odsouzení vynesena v jiných členských státech, jež mu byla sdělena, u ústředního orgánu odsuzujícího státu ověří, zda a v jaké míře mohou být tyto informace předány do dožadující třetí země.

Ústřední orgán odsuzujícího členského státu odpoví ústřednímu orgánu členského státu, jehož je odsouzený občanem, v přiměřené lhůtě.

Členský stát, jehož je odsouzený občanem, zároveň předá dožadující třetí zemi informace o odsouzeních na vnitrostátní úrovni, o odsouzeních vynesných ve třetích zemích a o odsouzeních vynesných v jiném členském státě.

4. Pokud je žádost o informace z rejstříku trestů zaslána ústřednímu orgánu jiného členského státu než je členský stát, jehož je odsouzený občanem, předá tento ústřední orgán ústřednímu orgánu dožadujícího státu informace o odsouzeních na vnitrostátní úrovni. Pokud je žádost zaslána k jiným účelům než pro trestní řízení, odpoví na ni v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
5. K odpovědi se za podmínek stanovených ve vnitrostátních právních předpisech připojuje výpis odsouzení.

Článek 8 Lhůty na odpověď

1. Odpověď na žádost podle čl. 6 odst. 1 předá ústřední orgán dožádaného členského státu ústřednímu orgánu dožadujícího členského státu na formuláři, který je uveden v příloze, neprodleně a v každém případě ve lhůtě, která nesmí přesáhnout deset pracovních dní ode dne přijetí žádosti, a to za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy, pravidly nebo zvyklostmi.

Pokud dožádaný členský stát potřebuje doplňující informace, aby mohl identifikovat osobu, jíž se žádost týká, neprodleně konzultuje dožadující členský stát s cílem poskytnout odpověď do deseti pracovních dnů ode dne přijetí požadovaných doplňujících informací.

2. Odpověď na žádost podle čl. 6 odst. 2 se zašle ve lhůtě, která nepřesáhne dvacet pracovních dní ode dne přijetí žádosti.

Článek 9 Podmínky použití osobních údajů

1. Osobní údaje, které se na základě čl. 7 odst. 1 a 4 sdělují pro účely trestního řízení, může dožadující členský stát použít pouze pro účely trestního řízení, k němuž byly vyžádány, a to v souladu s formulářem, jenž je uveden v příloze.
2. Osobní údaje, které se na základě čl. 7 odst. 2 a 4 předávají k jiným účelům než pro trestní řízení, může dožadující členský stát v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy použít pouze pro účely, pro něž byly vyžádány, a v míře, kterou dožádaný členský stát ve formuláři upřesnil.

3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 může dožadující členský stát osobní údaje předané na základě čl. 7 odst. 1, 2 a 4 použít pro předejití bezprostřednímu a vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti.
4. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby se na osobní údaje předané třetí zemi na základě čl. 7 odst. 3 vztahovala stejná omezení pro jejich použití, jaká se používají v případě členských států na základě odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku.
5. Tento článek se nepoužije na osobní údaje získané členským státem podle tohoto rámcového rozhodnutí a pocházející od téhož členského státu.

Článek 10 Jazyky

Pro žádost podle čl. 6 odst. 1, kterou dožadující členský stát předává dožádanému členskému státu, je formulář v příloze sepsán v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků dožádaného státu.

Dožádaný členský stát odpoví buď v jednom ze svých úředních jazyků, nebo v jiném jazyku, jenž bude pro oba členské státy přijatelný.

Všechny členské státy mohou při přijímání tohoto rozhodnutí nebo později v prohlášení zaslaném na generální sekretariát Rady uvést, jaký úřední jazyk nebo jaké úřední jazyky orgánů Evropských společenství přijímají. Generální sekretariát Rady oznámí tyto informace členským státům.

Článek 11 Formát a další způsoby pro organizaci a usnadnění výměn informací

1. Do konce lhůty uvedené v odstavci 6 tohoto článku si ústřední orgány členských států, které neučinily oznámení podle odstavce 5 tohoto článku, předávají žádosti, odpovědi a jiné příslušné informace jakýmkoli způsobem umožňujícím písemný záznam a za takových podmínek, aby členský stát, který je obdrží, mohl ověřit jejich pravost.
2. Na konci lhůty stanovené v odstavci 6 tohoto článku si ústřední orgány členských států elektronicky předají informace z rejstříku trestů prostřednictvím standardního formátu, který umožňuje zejména sjednotit následující informace:
 - a) informace o osobě, proti níž bylo odsouzení vyнесeno (jméno, příjmení, datum narození, místo narození, popřípadě pseudonym nebo přezdívku, pohlaví, státní příslušnost, u právnických osob právní formu a sídlo);
 - b) informace o formě odsouzení (datum a místo odsouzení, název a typ orgánu, který je vynesl);
 - c) informace o skutečích, na jejichž základě došlo k odsouzení (datum, místo a povaha skutků, právní kvalifikace, použitelné právní předpisy v trestních věcech);

- d) informace o obsahu odsouzení (uložené opatření, hlavní trest, případné vedlejší tresty a ochranná opatření, trvání trestů nebo opatření, pozdější rozhodnutí přijatá v souvislosti s výkonem trestu, případné pozbytí práv).
3. Uvedený formát a ostatní způsoby pro organizaci a usnadnění výměn informací o odsouzeních v trestním řízení mezi vnitrostátními orgány členských států jsou vypracovány a případně přizpůsobeny postupem podle článku 13.
- Ostatní způsoby zahrnují:
- a) určení všech nástrojů usnadňujících pochopení předávaných informací a jejich strojový překlad;
 - b) stanovení podmínek pro počítačovou výměnu informací, zejména pokud jde o technické normy, jež se mají používat, a o použitelné postupy výměny informací;
 - c) případné úpravy formuláře, který je uveden v příloze tohoto rámcového rozhodnutí.
4. Nebude-li dostupný způsob předávání podle odstavců 2 a 3, po dobu této nedostupnosti se použije článek 1.
5. Každý členský stát provede technické úpravy, které jsou nezbytné pro používání formátu a jeho elektronické předávání ostatním členským státům. Komisi oznámí datum, od kterého je schopen tato předávání uskutečňovat. Komise o tom neprodleně informuje výbor uvedený v článku 12.
6. K technickým úpravám podle odstavce 5 musí dojít nejvýše do tří let od přijetí formátu a způsobů počítačové výměny informací o odsouzeních v trestním řízení.
7. Opatření nezbytná k provedení odstavců 2 a 3 se přijmou regulativním postupem podle článku 13.

Článek 12 Výbor

- 1. Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise (dále jen „výbor“).
- 2. Výbor přijme na návrh předsedy jednacích řád na základě vzorového jednacího řádu, který byl zveřejněn v Úředním věstníku Evropské unie.
- 3. Může vydávat doporučení svým členům týkající se zejména norem pro shromažďování a uchovávání informací obsažených ve vnitrostátních rejstřících trestů.

Článek 13 Řízení

- 1. Odkazuje-li se na tento článek, předloží zástupce Komise výboru předlohu opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k předloze ve lhůtě, kterou může

předseda určit v závislosti na naléhavosti věci. Stanovisko se vydává většinou stanovenou v čl. 205 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijmout na návrh Komise. Při hlasování ve výboru je hlasům zástupců členských států přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

2. Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.
3. Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata, a uvědomí Evropský parlament.
4. Rada se může ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jí byla věc předána, o návrhu usnést kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada v této v této lhůtě kvalifikovanou většinou usnesla, že s návrhem nesouhlasí, Komise ho znovu posoudí. Může Radě předložit změněný návrh, znovu předložit svůj návrh nebo na základě Smlouvy předložit legislativní návrh.

Pokud po uplynutí této lhůty Rada navrhovaná prováděcí opatření nepřijala ani nevyjádřila nesouhlas s jejím návrhem, Komise přijme navrhovaná prováděcí opatření.

Článek 14Vztah k jiným právním nástrojům

1. Ve vztazích mezi členskými státy toto rozhodnutí doplňuje ustanovení článku 13 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959 a jejích dodatkových protokolů ze dne 17. března 1978¹² a ze dne 8. listopadu 2001¹³, jakož i Úmluvu o vzájemné pomoci ve věcech trestních mezi členskými státy Evropské unie ze dne 29. května 2000¹⁴ a její dodatkový protokol ze dne 16. října 2001¹⁵.
2. Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se členské státy vzdávají možnosti vznášet mezi sebou případné výhrady vůči článku 13 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních ze dne 20. dubna 1959.
3. Aniž je dotčeno jejich používání ve vztazích mezi členskými státy a třetími zeměmi, toto rámcové rozhodnutí ode dne XXXXXX ve vztazích mezi členskými státy nahrazuje ustanovení článku 22 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních z roku 1959, jak je doplňuje dodatkový protokol k této úmluvě ze dne 17. března 1978.
4. Tímto rámcovým rozhodnutím se zrušuje rozhodnutí ze dne 21. listopadu 2005 o výměně informací z rejstříku trestů.

¹² Rada Evropy, řada Evropských smluv č. 99.

¹³ Rada Evropy, řada Evropských smluv č. 182.

¹⁴ Úř. věst. C 197, 12.7.2000, s. 1.

¹⁵ Úř. věst. C 326, 21.11.2001, s. 1.

5. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčeno používání výhodnějších ustanovení, jež jsou obsažena ve dvoustranných nebo vícestranných dohodách uzavřených mezi členskými státy.

Článek 15 Provedení

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím nejpozději do XXXXXX.
2. Členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění ustanovení, kterými se v jejich vnitrostátních právních předpisech provedou závazky vyplývající z tohoto rámcového rozhodnutí.
3. Na základě informací předaných generálním sekretariátem Rady předloží Komise nejpozději dne XXXXX Evropskému parlamentu a Radě zprávu o užití tohoto rámcového rozhodnutí, ke které případně přiloží legislativní návrhy.

Článek 16 Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku.

V Bruselu dne [...].

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

PŘÍLOHA Formulář podle článků 6, 8, 9 a 10 rámcového rozhodnutí organizací a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy

Žádost o informace z rejstříku trestů

Mají-li členské státy tento formulář vyplnit správně, je třeba, aby se seznámily s příručkou o postupu

a) Informace o dožadujícím členském státě:

Členský stát:

Ústřední orgán:

Kontaktní osoba:

Telefon (s předvolbou):

Fax (s předvolbou):

E-mail:

Adresa:

Číslo spisu, je-li známo:

b) Informace o totožnosti osoby, již se žádost týká:

Jméno a příjmení:

Jméno (jména):

Popřípadě rodné jméno:

Případná pseudonyma:

Pohlaví: ...M...Ž

Státní příslušnost:

Datum narození (číslicemi: dd/mm/rrrr):

Místo narození (město a země):

Příjmení otce: *

Příjmení matky: *

Bydliště nebo známá adresa (nepovinné):

Otisky prstů, jsou-li dostupné (nepovinné):

Další dostupné identifikační údaje (například: číslo vnitrostátního rejstříku, číslo sociálního zabezpečení atd.) (nepovinné)

* Tyto údaje se v případě potřeby vyplní podle příručky o postupu. V opačném případě se uvedou, pokud jsou dostupné.

c) Účel žádosti:
Zaškrtněte příslušnou kolonku

- 1) ☐ trestní řízení
- 2) ☐ žádost soudního orgánu, který není s trestním řízením spjat
☐ žádost zmocněného správního orgánu
- 3) ☐ žádost účastníka řízení

Účel žádosti se v případě potřeby doplní podle příručky o postupu. V opačném případě se uvede, pokud je znám.

Dožadující orgán:

☐ Účastník řízení dal svůj souhlas ke zveřejnění informací (pokud je na základě právních předpisů dožádaného členského státu takový souhlas nutný).

Vezměte laskavě na vědomí, že žádosti se vyřizují za podmínek stanovených právními předpisy, pravidly nebo zvyklostmi dožádaného členského státu.

Kontaktní osoba pro případ, kdy jsou nezbytné doplňující informace:

Jméno a příjmení:

Telefon:

E-mail:

Další informace (například: naléhavost žádosti atd.)

Odpověď na žádost

Informace o dotyčné osobě

Zaškrtněte prosím příslušnou kolonku

Podepsaný orgán potvrzuje, že

- ☐ v rejstříku trestů dotyčné osoby není záznam o žádném odsouzení,
- ☐ v rejstříku trestů dotyčné osoby je záznam o odsouzeních. Výpis odsouzení je přiložen,
- ☐ za podmínek stanovených právními předpisy, pravidly nebo zvyklostmi dožádaného členského státu nemůže být vyřízena taková žádost, která byla podána k jiným účelům než pro trestní řízení.

Kontaktní osoba pro případ, kdy jsou nezbytné doplňující informace:

Jméno a příjmení:

Telefon:

E-mail:

Další informace (například: omezení podle čl. 9 odst. 2)

Předané údaje mohou být využity výhradně pro účely, pro které byly vyžádány.

V

dne

Podpis a úřední razítko (popřípadě):

Jméno a funkce:

Případně přiložte výpis odsouzení a vše zašlete dožadujícímu členskému státu. Formulář ani výpis odsouzení není nutné překládat do jazyka dožadujícího členského státu.

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. NÁZEV NÁVRHU:

Rámcové rozhodnutí Rady o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy

2. RÁMEC ABM / ABB

Oblast politiky a související aktivity, kterých se návrh týká:

Kapitola 1806 – vytvoření skutečného prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti v trestních a občanských věcech.

3. ROZPOČTOVÉ LINIE

3.1. Rozpočtové linie (provozní linie a související linie na technickou a správní pomoc) (ex – linie B.A) včetně okruhů:

3.2. Doba trvání akce a finančního dopadu:

3.3. Rozpočtové charakteristiky :

Rozpočtová linie	Druh výdajů		Nové	Příspěvek do ESVO	Příspěvky od kandidátských zemí	Okruh ve finančním výhledu
	Pov/ Nepov	Rozl ¹⁶ / Nerozl ¹⁷	Ano/Ne	Ano/Ne	Ano/Ne	č.
	Pov/ Nepov	GM/ NGM	Ano/Ne	Ano/Ne	Ano/Ne	č.

¹⁶ Povinné položky, dále jen „PovP“

¹⁷ Nepovinné položky, dále jen „NepovP“

4. SHRUTÍ ZDROJŮ

4.1. Finanční zdroje

4.1.1. Shrnutí položek závazků (PZ) a položek plateb (PP)

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh výdajů	oddíl č.		Rok n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 a násl.	Celkem
-------------	----------	--	----------	-----	-----	-----	-----	-------------------	--------

Provozní výdaje¹⁸

Položky závazků (PZ)	8.1.	a							
Položky plateb (PP)		b							

Správní výdaje jako součást referenční částky¹⁹

Technická a správní pomoc (NP)	8.2.4.	c							
--------------------------------	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

CELKOVÁ REFERENČNÍ ČÁSTKA

Položky závazků		a+c							
Položky plateb		b+c							

Správní výdaje nezahrnuté do referenční částky²⁰

Lidské zdroje a související výdaje (NP)	8.2.5.	d							
Správní náklady kromě lidských zdrojů a souvisejících nákladů nezahrnuté do referenční částky (NP)	8.2.6.	e	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	1.2

Celkové orientační finanční náklady intervence

PZ CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje		a+c +d +e	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	1.2
PP CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje		b+c +d +e	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	1.2

¹⁸ Výdaje, které nespadají pod kapitolu xx 01 příslušné hlavy xx.

¹⁹ Výdaje v rámci článku xx 01 04 hlavy xx.

²⁰ Výdaje v rámci kapitoly xx 01 kromě článků xx 01 04 nebo xx 01 05.

Podrobnosti o spoluúčasti

Pokud financování návrhu předpokládá spoluúčast členského státu či jiných subjektů (uved'te, o které se jedná), je třeba v níže uvedené tabulce vyplnit odhad finanční spoluúčasti (pokud se předpokládá finanční spoluúčast jiných subjektů, lze doplnit další řádky):

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

Spolufinancující subjekt		Rok n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 a násl.	Celkem
.....	f							
PZ CELKEM včetně spolufinancování	a+c +d +e +f							

4.1.2. Slučitelnost s finančním plánem

- ☐ Návrh je slučitelný se stávajícím finančním plánem.
- ☐ Návrh si vyžádá změnu plánu a úpravu příslušného okruhu finančního výhledu.
- ☐ Návrh si může vyžádat uplatnění ustanovení interinstitucionální dohody²¹ (tj. nástroje pro flexibilitu nebo revizi finančního výhledu).

4.1.3. Finanční dopady na straně příjmů

- ☐ Návrh nemá žádné finanční dopady na příjmy.
- ☐ Návrh má finanční dopady na příjmy s následujícím účinkem:

²¹ Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody.

v milionech EUR (zaokrouhлено na 1 desetinné místo)

		Před akcí [Rok n-1]	Situace po akci					
Rozpočtová linie	Příjem		[Jahr n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] 22
	a) Příjmy v absolutním vyjádření							
	b) Změna v příjmech	Δ						

4.2. Lidské zdroje – pracovníci na plný úvazek (včetně úředníků, dočasných zaměstnanců a externích pracovníků) – viz podrobnosti v bodě 8.2.1.

Roční potřeba	Rok n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 a násl.
Celková potřeba lidských zdrojů						

5. CHARAKTERISTIKY A CÍLE

5.1. Potřeba, která má být uspokojena v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu

Jedním z cílů návrhu je vytvořit rámec, který umožní vybudovat a rozvíjet informatizovaný systém výměny informací o odsouzení v trestním řízení. Základem tohoto systému bude využívání „standardního evropského formátu“, který umožní výměnu informací v jednotné, informatizované podobě, kterou automatizované mechanismy snadno přeloží. Pro vypracování rozhodnutí nezbytných k zavedení systému bude nutné pořádat pravidelné přípravné schůzky odborníků ze členských států, které budou mít zároveň technický i právní obsah. Komise nebude schopna přijmout výše uvedená opatření bez pomoci výboru. Tento návrh proto zavádí postup rozhodování ve výborech.

5.2. Přidaná hodnota intervence Společenství, provázanost návrhu s dalšími finančními nástroji a možná synergie

V současné době si členské státy vyměňují informace o odsouzeních v trestním řízení pomocí mechanismů, které stanovila Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z roku 1959 (úmluva Rady Evropy, dále jen „úmluva z roku 1959“). Tyto mechanismy v řadě případů nefungují, což vede k tomu, že vnitrostátní soudy často vynášejí rozsudky jen s přihlédnutím k záznamům o odsouzení uvedeným v rejstříku trestů svého státu, aniž by měly jakékoli informace o případných odsouzeních v jiných členských státech.

²² V případě potřeby, např. potrvá-li akce déle než 6 let, je třeba přidat další sloupce.

Cílem návrhu je zlepšit na úrovni Evropské unie kvalitu výměny informací o odsouzení v trestním řízení, kterou v současné době upravuje úmluva z roku 1959. Podmínkou je, aby všechny členské státy dodržovaly určitou řadu povinností, které mají zajistit, aby členský stát mohl vyčerpávajícím způsobem odpovědět na žádosti o informace o předchozích odsouzeních svých státních příslušníků. Je proto nutná koordinovaná činnost na evropské úrovni.

Jediným rozpočtovým dopadem návrhu jsou náklady spojené s postupem rozhodování ve výborech, který návrh zavádí. Rozhodnutí, která budou přijata tímto postupem a mohla by mít dopad na rozpočet, budou spadat do rámcového programu „Základní práva a spravedlnost“.

5.3. Cíle, očekávané výsledky a související ukazatele návrhu v kontextu rámce ABM

Evropská rada ve dnech 25. a 26. března 2004 v prohlášení týkajícím se boje proti terorismu prohlásila zlepšení kvality výměny informací o odsouzeních v trestním řízení za prioritu a tento svůj postoj znovu potvrdila v Haagském programu, který přijala ve dnech 4. a 5. listopadu 2004.. Tento cíl se dále projevil v akčním plánu, který s cílem uskutečnit Haagský program společně přijaly Komise a Rada ve dnech 2. a 3. června 2005.

Tento návrh splňuje očekávání, která Rada ve složení pro spravedlnosti a vnitřní věci vyjádřila na svém zasedání dne 14. dubna 2005 poté, co byla v lednu 2005 zveřejněna Bílá kniha o výměně informací o odsouzeních v trestním řízení a o jejich účinku v Evropské unii, a po diskusi o dalším směřování, jež na základě této knihy proběhla.

5.4. Způsob provádění (orientační)

²³ ☐ *Centralizované řízení*

- ☐ přímo ze strany Komise
- ☐ nepřímo z titulu delegované pravomoci na:
 - ☐ výkonné agentury
 - ☐ subjekty, které Společenství zřídila a o nichž se zmiňuje článek 185 finančního nařízení
 - ☐ vnitrostátního veřejné subjekty/subjekty pověřené veřejnou službou

☐ *Sdílené nebo decentralizované řízení*

- ☐ spolu s členskými státy
- ☐ spolu s třetími zeměmi

☐ *Společné řízení s mezinárodními organizacemi (uveďte s kterými)*

²³ Zvolíte-li více než jeden způsob, uveďte další podrobnosti v části „příslušné poznámky“ tohoto bodu.

Příslušné poznámky:

6. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

6.1. Monitorovací systém

6.2. Hodnocení

6.2.1. Hodnocení předem (ex-ante):

Před předložením tohoto návrhu proběhly rozsáhlé konzultace a byly vypracovány odborné posudky daných témat:

1) V roce 2001 a 2002 byly provedeny dvě studie o rejstříku trestů (Institute of Advanced Legal Studies (ISLA) - Falcone Programme (2000/FAL/168) a Institute for International Research on Criminal Policy (IRCP) - Grotius Programme (2001/GRP/024).

2) V dubnu 2004 byly členským státům zaslány podrobné dotazníky o fungování jejich vnitrostátních rejstříků trestů. Odpovědi byly shrnuty a analyzovány v bílé knize.

3) Proběhly rozsáhlé konzultace s příslušnými ministerstvy a s odborníky členských států, kteří odpovídají za vnitrostátní rejstříky trestů. Konzultace probíhaly formou dotazníků a vícerych schůzek odborníků (které se konaly mimo jiné 27. a 28. září 2004 a 14. a 15. března 2005).

Umožnily především odhalit hlavní vady současných mechanismů. V dubnu 2005 Rada prostudovala možnosti, které Komise navrhla k odstranění těchto vad, a vymezila směr budoucí práce. Tento návrh splňuje očekávání Rady a jeho hlavním cílem je zajistit, aby členský stát mohl poskytnout správnou a vyčerpávající odpověď na žádosti o poskytnutí informací o předchozích odsouzeních svých státních příslušníků. Zlepšení přístupu k informacím o odsouzení příslušníků třetích zemí na území Evropské unie bude předmětem samostatných návrhů.

6.2.2. Opatření přijatá po předběžném/následném hodnocení (ex post) (na základě podobných zkušeností z minulosti):

6.2.3. Podmínky a četnost budoucího hodnocení:

7. PODMÍNKY A ČETNOST BUDOUCÍHO HODNOCENÍ

8. PODROBNOSTI O ZDROJÍCH

8.1. Cíle návrhu z hlediska jejich finanční náročnosti

Položky závazků v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

(Je třeba uvést cílové okruhy, akce a výstupy)	Druh výstupu	Prům. nákl.	Rok n		Rok n+1		Rok n+2		Rok n+3		Rok n+4		Rok n+5 a násl.		CELKEM	
			Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem
PROVOZNÍ CÍL Č.1 ²⁴ ...	Akce 1															
- Výstup 1																
- Výstup 2																
Akce 2																
- Výstup 1																
Mezisoučet cíl 1																
PROVOZNÍ CÍL Č.2 ¹ ...																

²⁴

Jak je popsáno v bodě 5.3.

Akce 1																
- Výstup 1																
Mezisoučet cíl 2																
PROVOZNÍ CÍL Č.2 ¹ .																
Mezisoučet cíl n																
NÁKLADY CELKEM																

8.2. Správní výdaje

8.2.1. Počet a druh lidských zdrojů

Pracovní místa		Personál použitý k řízení akce ze stávajících a/nebo dodatečných zdrojů (počet pracovních míst/plných pracovních úvazků)					
		Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci ²⁵ (XX 01 01)	A*/A D						
	B*, C*/A ST						
Personál financovaný dle čl. XX 01 02 ²⁶							
Jiný personál ²⁷ financovaný dle čl. XX 01 04/05							
CELKEM							

8.2.2. Popis úkolů, které se odvíjejí z akce

8.2.3. Původ lidských zdrojů (statutární pracovní místa)

- ☐ Pracovní místa vyčleněná v současnosti na řízení programu, který má být nahrazen nebo prodloužen
- ☐ Pracovní místa předběžně vyčleněná v rámci procesu RSP / PNR na rok n
- ☐ Pracovní místa nárokováná pro příští proces přípravy RSP / PNR
- ☐ Pracovní místa převedená ze stávajících zdrojů v rámci řídicího útvaru (interní přeořazování)
- ☐ Pracovní místa požadovaná pro rok n, avšak neplánovaná v procesu RSP / PNR dotyčného roku

²⁵ Tyto náklady NEJSOU zahrnuty v referenční částce
²⁶ Tyto náklady NEJSOU zahrnuty v referenční částce.
²⁷ Tyto náklady jsou zahrnuty do referenční částky.

8.2.4. *Další správní výdaje zahrnuté v referenční části (XX 01 04/05 – Výdaje na správu a řízení)*

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

Rozpočtová linie (číslo a okruh)	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 a násl.	CELKEM
1 Technická a správní pomoc (včetně souvisejících personálních nákladů)							
Výkonné agentury ²⁸							
Další technická a správní pomoc							
- interní (intra muros)							
- externí (extra muros)							
Technická a správní pomoc celkem							

8.2.5. *Finanční náklady na lidské zdroje a související náklady nezahrnuté v referenční části*

v milionech EUR (zaokrouhleno na 3 desetinná místa)

Druh lidských zdrojů	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 a násl.
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci (XX 01 01)						
Personál financovaný dle čl. XX 01 02 (pomocný, detašovaný, smluvní personál, atd.) (Angabe der Haushaltslinie)						
Náklady na lidské zdroje a související náklady celkem (<u>nezahrnuté</u> do referenční částky)						

Výpočet - *Úředníci a dočasní zaměstnanci*

²⁸

Je třeba uvést odkaz na konkrétní legislativní finanční výkaz dotyčné výkonné agentury.

Výpočet - *Personál financovaný dle článku XX 01 02*

8.2.6. *Další správní výdaje nezahrnuté do referenční částky*

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 a násl.	CELKE M
XX 01 02 11 01 – Služební cesty							
XX 01 02 11 02 – Schůze a konference							
XX 01 02 11 03 – Výbory ²⁹							
XX 01 02 11 04 – Studie a konzultace							
XX 01 02 11 05 - Informační systémy							
2 Ostatní výdaje na řízení celkem (XX 01 02 11)							
3 Ostatní výdaje správního charakteru (upřesněte i s odkazem na rozpočtovou linii)							
Správní výdaje celkem, kromě lidských zdrojů a souvisejících nákladů (NEZAHNUTÉ do referenční částky)							

Výpočet - *Další správní výdaje nezahrnuté do referenční částky*

²⁹ Uved'te přesně druh výboru a skupinu, do níž náleží.